

"Добронамерни" кругови од соседството нè советуваат да направиме компромис со Грција за името, бидејќи во иднина ќе се соочуваме со нови ултиматуми, што значи и продолжување на досегашната поразителна политика на отстапки, кои се правеа по осамостојувањето на Македонија, а кои не дадоа никакви резултати! Во време кога Вашингтон повеќе пати ја повтори оценката дека проблемот со името не е основа за донесување одлука за прием на РМ во членство на НАТО, илузорно е да се обрнуваме на вакви "совети", кои можат да нè доведат до ново национално понижување!

Што се крие зад упорните грчки притисоци за промена на уставното име на нашата држава? Дали цементирањето на сегашниот статус на Егејска Македонија ги задоволува грчките апетити или се работи за прикриени апетити и кон остатокот од македонската етничка територија, кој би се поделил со некоја друга балканска држава? Дали македонската надворешна политика конечно ја сфати потребата за интензивирање на активностите за демаскирање на жестоката антимакедонска кампања на Грција во пресрет на одлуката за прием на Р Македонија во Алијансата?

Кога ќе ги ставиме на преговарачка маса проблемите со непризнавањето на македонското национално малцинство во Грција, кога ќе се вратат на своите дедовски огништа децата прогонети за време на Граѓанската војна во Грција, што со прашањето за измена на топонимите на македонските градови и села во Егејска Македонија, како и подривачките акции на Грчката православна црква за спречување на признавањето на автокефалноста на МПЦ со помош на платеници и изроди под типот на Зоран Вранишковски?

Пишува: Драги ИВАНОВСКИ

ШТО СЕ КРИЕ ЗАД НАЈНОВАТА

ИМПЦ ВО ОДБРАНА НА ИМЕТО

НА ИТРИТЕ ИМ ОДГОВО МУДРОСТ!

На крајот од 2007 година мораме да констатираме дека офанзивната грчка надворешно-политичка активност која, за жал, успева да посее дебел слој магла врз вистината и жестоко да притиска врз своите сојузници во насока на прифаќање на компромисната формула за проблемот со уставното име, сè уште не наидува на соодветен одговор од официјалната македонска политика. Нон-пејперот на министерот за надворешни работи за време на средбата со македонските амбасадори не е доволна рамка за активните кои успешно ќе ги отстранат заканиите и ултиматите на Атина за примена на правото на вето при донесувањето одлуки за прием на Република Македонија во НАТО пактот или на одлука за отпочнување преговори за прием во ЕУ, кои се очекуваат наредната година.

За тоа сведочат и "добронамерните" неофицијални совети кои му биле давани на премиерот Никола Груевски за време на неговиот последен престој во Брисел со сугестија да се попусти по однос на проблемот со името, како и на некои такви совети од Софија, кои велат дека било подобро сега да направиме компромис со Грција отколку подоцна да се соочиме со нови грчки ултиматуми! Меѓутоа, тие забораваат, а ние не успеваме да ги потсетиме, дека своевременно Р Македонија го промени државното знаме со шеснаесеткракото сонце од Кутлеш, дека

изврши промена на Уставот во делот кој се однесуваше за грижата на државата за деловите од македонскиот народ, кои живеат во соседните земји, а сепак од соседна Грција и натаму се спроведува антимакедонска политика! Паралелно со офанзивната пропагандна дејност во насока на докажување на некаква "иредентистичка политика на Скопје" и поттикнување на "солидарноста" на останатите членки во НАТО и во ЕУ во прилог на нејзините ставови, Грција веќе се вклучува во играта на големите сили кои се обидуваат да направат мрежа на нафтоводи и гасоводи со обиди тоа да се поврзе и со нејзината политика кон Македонија.

ИЗДРЖЛИВОСТ ИЛИ НОВА ОСТАПКА?

Во време кога грчките медиуми говорат дека вториот човек на американската надворешна политика Николас Барнс, повторил дека Грција не може да смета на употреба на правото на вето при гласањето за прием на Македонија во членство во Алијансата, кога неколку пати од Стејт департаментот на упорните прашања од грчки новинари се одговара дека нема никаква промена на американскиот став во однос на признавањето на уставното име на нашата држава, во македонската јавност сè повеќе тоа пласира идејата за

ОФАНЗИВА НА ГРЧКАТА ПРОПАГАНДА

можно попуштање кое ќе значи примена на компромисно име во меѓународните организации, што треба веднаш да се отфрли! Тој чин може да има сериозни последици врз односите на Р Македонија со дури 123, можеби и повеќе земји-членки на ООН, кои не признаваат под уставното име, меѓу нив и постојаните членки на Советот за безбедност на ООН, САД, Русија, Кина. Од друга страна, пак, таквата отстапка ќе создаде вистинска какофонија во поглед на разликите во билатералната комуникација на РМ со тие земји, со користење на официјалното име, и онаа која би се водела низ мултилатералната соработка со тие земји со компромисно име, што оди во прилог на грчките тези за "новокомпонирана држава", што произлегува и од формулите за пласирање ново име како Република Македонија (Скопје), Македонска Република, и уште многу други кои тајно се проигруваат на преговорите со посредство на Метју Нимиц, а имаа цел да се запре континуитетот на постоењето на македонската држава, која своевременио, како дел од поранешната Југославија беше и остана земја основач на светската организација, а како таква призната и од соседна Грција! Деновиве видовме дека Грција

вори околу името. Подетално за ова се виде во писмото од партијата на Македонците "Виножито" испратено до Метју Нимиц по обелоденувањето на неговиот нов план или сугестија. Меѓутоа, од страна на Атина оваа работа вешто се потопува во заборав, со нови и нови закани за употреба на нејзиното право на вето, што станува излитена работа! Добро е познато дека сè до настапувањето на процесите на распаѓањето на Ју-федерацијата Егејскиот дел на Македонија се нарекуваше Северна Грција, на чие чело се наоѓаше ултранационалистот Николаос Мартис, за веднаш потоа таа да биде преименувана како Македонија и Тракија?!

Значи, наспроти обврските од Привремената спогодба меѓу двете држави да не се оди кон создавање монопол во користењето на терминот Македонија (за што Атина жестоко реагираше кога го променивме името на аеродромот кај Скопје), грчката итра политика води акција за обезличување на уставното име на Република Македонија со разни додавки и придавки, кои автоматски ќе зборуваат за неговата новокомпонираност, со што на полесен начин ќе се остварува вториот дел од нивната перфидна политика. А тоа е докажувањето дека "грчка Македонија", во која според грчкиот премиер Костас Караманлис живееле 2 милиона Македонци, но Грци, меѓу кои и самиот Караманлис, ќе остане единствената територија која ќе може и легално да претендира како наследник на славната античка историја и на владеењето на македонските династии на Филип Втори и Александар Македонски, кои според државата која во европските научни кругови се нарекува најголемиот фалсификатор на историските факти, биле Грци, иако Филип Втори, според Демостен, зборувал на некој "неразбирлив" јазик за тогашните Атињани?!!

Сега, многу полесно може да се разбере и заднината на континуираното користење на грчката политика на вештачки создаденото име "славномакедонци" кое, исто така, треба да го означи дисконтинуитетот на постоењето на македонскиот народ на овие територии од антиката до денес! Значи, некогашните "славномакедонци" кои не биле дел од национално малцинство туку само мала група луѓе кои говорат различен јазик од грчкиот, треба да се потопат со огромното мнозинство од 2 милиона Македонци, онака како што ги подразбира самиот Костас Караманлис, ем Македонци - ем Грци! Навистина итро, но многу просирно и согледливо!

ГРЦИ ДА РИМЕ СО

официјално го признавала и македонскиот јазик, кој беше службен јазик на тогашна СР Македонија, меѓутоа тој факт упорно го крие од јавноста како змијата нозете! Само мал увид во дипломатската преписка меѓу Грција и тогашна СФРЈ ќе покаже дека Атина била "мошне чувствителна" по македонското прашање. Имено, при секоја подготовка за одржување билатерална средба од највисок ранг меѓу двете земји, од грчка страна се пласирало очекување дека на таа средба на дневен ред нема да се постави и македонското прашање, бидејќи во спротивно Атина не би била заинтересирана за средбата! Се разбира,

тоа се однесуваше на признавањето на постоењето на македонското национално малцинство во Егејскиот дел на Македонија, враќањето на бегалците од ЕЛАС и од ДАГ и нивните имоти и слични прашања, кои се наоѓаа на агендата на меѓусебните односи, но беа вешто потиснувани од наметната потреба за одржување "традиционалните пријателски односи" меѓу Атина и Белград, кои водат корени и од семејните врски на некогашните кралски династии во Србија и во Атина.

Поинаку речено, нам ни е добро познат континуитетот на антимакедонската политика, кој се спроведуваше и низ етничкото чистење, протерувањето и обидите за асимилација и денационализација на македонското население во Егејскиот дел, кој Грција го доби со поделбата во Букурешт во 1913 година.

КОГА ЌЕ СЕ ВРАТИ ИМЕТО "СЕВЕРНА ГРЦИЈА?"

Во кулоарите на неодамнешните преговори со посредство на Метју Нимиц во јавноста срамежливо беше спомнато барањето за промена на името Македонија, за нејзината северна провинција, кое наводно било изнесено во сугестиите на Нимиц, кои биле дел од рамковниот план за натамошните прего-

ProMedia

hpstore

ProMedia

...printeri, skeneri, multifunkcionalni uredi,
telefaks aparati, kopiri, ploteri, digitalni kameri...

PRODAŽBA I SERVIS

business partner

tel. 02/ 3215980

ProMedia